

DJURSKYDD I ÖSTEUROPA

Box 34171 • 100 26 Stockholm
Tel: 08 - 99 07 40 • Pg: 10 04 56-3

Rapport i september 2000

Kära faddrar och medlemmar!

Nu är hösten här på allvar, och vi har med nya krafter satt igång att arbeta med föreningen. Tusen tack för att ni fortsätter att stödja oss, många av våra faddrar har varit med ända från starten och det känner vi oss otroligt smickrade över. Det visar att ni litar på oss, att vi lyckas åstadkomma mycket nytta med de pengar ni skänker till oss.

Följande är vad som har hänt sedan förra gången:

Ny hemsida

Vår kassör Alexandra Leijonhufvud håller på att göra en egen hemsida för Djurskydd i Östeuropa. Den ska bli färdig i början av november och kommer att bli det första av flera steg för föreningen att, efter så många år, bli mer modern och framträdande. Förklaringen till detta plötsliga Internet-intresse är att Alexandra numera är studerande på en två-årig ekonomisk högskoleutbildning med tonvikt på IT-relaterade ämnen. Det är på en av kurserna som examensarbetet ska bestå av att göra en egen hemsida, om något ämne som man är intresserad av - då föll det sig naturligt för Alexandra att välja DiÖ.

Steg nummer två kommer till jul. Då ska ni alla äntligen få det första fadderutskicket i färg och med bilder. Till våren hoppas vi också ha en snygg folder att ge till er sådana som ni tror skulle vara intresserade av att stödja föreningen.

Alexandra ska överhuvudtaget inrikta sig mera på föreningens PR i framtiden och vill gärna få respons från er faddrar. Skriv så småningom och tala om vad ni tycker kan förändras och förbättras, men kom också med positiv respons. Till att börja med skulle hon vilja bilda sig en uppfattning om hur många av er som har tillgång till Internet, och därför kommer vi att ha tre extra rutor på våra inbetalningskort som ni får i detta utskick. ***Det skulle vara jättebra om ni kunde ta er den lilla extra tid det handlar om för att kryssa i de rutor som stämmer för er.***

Den tredje rutan är till för alla som inte har tillgång till Internet, men som ändå gärna skulle vilja se vår hemsida. Vi kommer att skicka kopior på hemsidan tillsammans med nästa utskick till de som har kryssat i rutan ifråga. Det går naturligtvis att meddela oss även brevledes eller via internet, till karin@stifud.a.se

Förklaringen till dessa nyheter är att Lotta, Karin och Alexandra länge har tyckt att DiÖ måste bli mer framträdande i sin marknadsföring, men det är inte alla gånger så lätt att få tid att förbättra sig. Speciellt inte om man som Alexandra har suttit och arbetat med en antikvitets dator från 1982. Sedan ett par veckor har hon tillgång till tipp-topp-utrustning, vilket kommer att ge oss snyggare material i framtiden.

Prisutdelning i England

I augusti åkte Alexandra och Karin till England för att ta emot ett pris för Djurskydd i Östeuropas arbete. Vårt arbete har uppmärksammats av the Institute for Animal Care Education, som ville belöna oss genom att göra oss till hedersmedlemmar i institutet och lämna över plaketter och diplom. Självt kunde jag p.g.a jobbet tyvärr inte delta vid prisutdelningen i Leeds, men Karin och Alexandra rapporterar att de blev mycket väl bemötta och att det var fantastiskt att få ett sådant bevis för hur mycket de har uppmärksammat och uppskattat de projekt som vi driver. Vid prisutdelningen fick de också chans att berätta mer om våra projekt. Intresset var stort bland deltagarna och det som skulle bli en presentation på en kvart tog över en timme.

Både Karin och Alexandra rapporterar att det egentligen kändes orättvist att det är vi i Sverige som belönas, när det är människor som Astrida i Lettland och Elena i Ryssland som verkligen utför underverk, varje dag och till priset av mycket hårt arbete.

Arbetet i Lettland

Dragan Nastic (ansvarig för Europa) och Andrew Dickson (Ordförande) från den internationella djurskyddsorganisationen WSPA (World Society for Protection of Animals) besökte djurhemmet i Riga i slutet av augusti. Dragan Nastic har meddelat oss att de båda tyckte allt fungerar mycket bra där och att djurhemmet är välskött. Astrida Karklina som ansvarar för djurhemmet har berättat att hon har ansökt om medlemskap i WSPA. Hon kommer att få besked i slutet av november om hennes förening har blivit godkänd. Troligtvis kommer

inte medlemskapet medföra att hon får något ekonomiskt bidrag från WSPA, än så länge är det ju bara vi på DiÖ som regelbundet stödjer henne. Men det ger ett gott renommé att tillhöra denna paraplyorganisation.

Det finns nu alltid trettio hundar på djurhemmet och man har också drygt tjugo hundar på en väntelista. Vissa av hundarna på väntelistan bor i temporära hem tills en ledig plats uppstår på djurhemmet, men de flesta får tillbringa sin väntan på gatan. Hundarna som lever på gatan får mat av den som har anmält hunden till djurhemmet.

Astrida och hennes kollegor har fått mycket publicitet i massmedia och som en följd av detta är det fler människor som kontaktar dem nu än vad det var för ett år sedan. Som Astrida säger så är det både på gott och ont med alla artiklar som skrivs om djurhemmet. Fler människor visar sitt intresse för djurhemmet och besöker det. Men samtidigt finns alla dessa, som bara vill lämna över sina problem med valpar som inte går att sälja och inte längre önskade äldre hundar till djurhemmet.

Astrida säger att det finns en outsinlig ström av hemlösa hundar. För många skulle det kännas trööstligt att veta att eländet inte kommer att ta slut inom en överskådlig tid. Men Astrida misströstar aldrig, för hon tänker på att i alla fall många djur blir hjälpta och sakta men säkert ändras mentaliteten och inställningen till djur.

Inför Djurens dag har Astrida redan gått ut i massmedia och uppmanat folk att besöka djurhemmet och ta med sig en burk djurmat. Detta har medfört att matförrådet redan har hunnit fyllas på ordentligt. Det är mycket bra för då räcker pengarna vi skickar till henne längre, och kan användas till annat som är lika nödvändigt. Astrida håller bland annat på att skissa på en kombinerad kastrerings- och PR-kampanj. Men hon har precis som alla vi andra ideellt aktiva svårt att hinna med allt som behöver göras. I Lettland är det svårare än i Sverige att hitta människor som vill arbeta ideellt. Vissa som tidigare hjälpte henne mycket har inte längre samma möjlighet, och man måste förstå att livet för de flesta människor i Lettland är mycket tuffare än här hos oss.

Personalen på djurhemmet hoppas dock att de om två år ska kunna vara självständiga och inte ekonomiskt beroende av någon annan förening. De har blivit kontaktade av en välbärgad lettisk-schweiziska som vill köpa ett större landområde åt djurhemmet. Planer finns att på detta område öppna det första krematoriet och den första djurkyrkogården i Lettland, och naturligtvis ska också ett nytt större djurhem byggas. Det kan låta makabert men är egentligen förnuftigt, och behovet är stort. Krematoriet och djurkyrkogården

skulle höja statusen för djuren, och också bli en tröst för ägarna. Alla dessa planer ligger några år framåt i tiden, och därför är det bra att vi förra året bidrog till att förbättra faciliteterna på det befintliga djurhemmet. Nu kan personalen utan att brådska fortsätta att arbeta där de är, för ett löfte om hjälp kan alltid bli brutet.

Arbetet i Ryssland

Tyvär kan vi ännu inte berätta mer om den planerade veterinärkliniken i S:t Petersburg. Elena har haft en jobbig sommar. Hon har bl.a. legat på sjukhus efter att ha misshandlats av en man som hotade hennes hundar. När Elena försvarade hundarna gav han sig på henne istället!

Hon har alltså inte fått tag på någon lokal för upprätta en klinik och litet djurhem, men fortsätter att jobba för att förverkliga dessa planer. Under tiden fortsätter hon att ta hem djur som är i akut behov av hjälp. När jag pratade med Elena senast hade hon 14 vuxna hundar, fyra valpar, sex vuxna katter och tre kattungar hemma. Hittills har hon och hennes vänner lyckats placera ut de flesta djur som omhändertats, men ibland krävs lite vård och omsorg innan de kommer till nya hem. Elena kan ha ett antal hundar i trädgården, men skulle behöva hundkojor för att göra det möjligt för henne att ha hundar där även på vintern, utan att de ska behöva utsättas för kylan. Vi hoppas kunna bekosta byggandet av några rejäla hundkojor. Vi hoppas också kunna öka bidragen till henne. Hon har fått samma summa varje månad i flera år. Under tiden har dollarkursen försämrats vilket påverkat beloppet eftersom vi måste växla till dollar i anslutning till överföringen till hennes konto i Ryssland. Dessutom har priserna gått upp en hel del i Ryssland. Elena står nu lagar djurmat själv varje dag för att hålla kostnaderna nere. Det är tungt, bökigt, tidsödande och luktar illa. Med pengar till köpt djurmat av bra kvalitet kan hon ägna den tiden och energin åt bättre saker, t ex att rädda fler djur och få tag på en lokal till kliniken.

Jag vill avsluta med att än en gång tacka för ert stöd. Det är ju det som gör det möjligt för Astrida, Elena och de andra att hjälpa djuren. Varmt tack!

Hälsningar

Lotta Svedberg

Ordförande